

[Svend Haugaard.]

tier, og altså også af den grund afhænger vor stilling til EEC af, hvem vi skal søge medlemskabet sammen med.

Dertil kommer så endelig, at det er helt afgørende for os, at Norden ikke deles handelspolitisk eller i andre henseender, og vi ønsker herudfra at benytte tiden, hvor vi må vente på en større markedsmulighed, til energiske bestræbelser for et øget nordisk samarbejde og øget nordisk integration på en række områder og også til videregående EFTA-samarbejde. Vi er sikre på, at vi herigennem ikke blot gavner de enkelte lande, men også nordisk samhørighed og samfølelse, og vi har jo godt af nu og da at mærke, at vi kommer hinanden ved. Men vi mener også, at det må bane vej for et videregående samarbejde i EFTA og herfra give muligheder over til et større europæisk marked, forhåbentlig på længere sigt med også globalt sigte.

Aksel Larsen: Det må vel være tilladt at sige — og det skal ikke opfattes som en kritik af regeringen — at det er jo under lidt uheldige forhold, denne markedsdebat føres. Det burde være den, der stod i centrum af offentlighedens opmærksomhed her i Danmark, og det er der jo nok chance for at det ikke bliver, fordi der også foregår andre ting.

Men når det er sagt, skal det også siges at det er i allerhøjeste grad nødvendigt, at vi får denne såkaldte markedsdebat, som naturnødvendigt er og må blive en debat om, hvad der kan gøres for virkelig at fremme det nordiske økonomiske samarbejde. Det har været debatteret alt for lidt i det danske folketing, og det er også, ligesom om det danske folketing i alt for ringe grad beskæftiger sig med, hvad der dels på dette område, dels på andre områder foregår af nordisk samarbejde, og hvad der foregår i Nordisk Råd.

Jeg vil benytte lejligheden til at fremsætte det ønske eller udtrykke det håb, som jeg har udtrykt tidligere, at det danske

folketing må tage sig sammen og få tid til ikke alt for længe efter Nordisk Råds årlige session at tage en drøftelse i folketinget af, hvad der foregik på denne session, og hvad resultater den havde. Det er utilfredsstillende, at denne sag i reglen bliver behandlet i det danske folketing — eller får mulighed for at blive behandlet — nærmest efter at den følgende session har været holdt.

Dernæst vil jeg sige, at jeg takker jo også markedsministeren for redegørelsen, og jeg har en særlig grund til at takke markedsministeren. Han har nemlig benyttet lejligheden til, så vidt jeg erindrer for første gang — og vi har jo drøftet disse spørgsmål nogle gange — at oplyse, som han siger i sin tale, at nu må det nøgternt erkendes, at der ikke er udsigt til en hurtig realisering af den danske markedspolitiske målsætning. Med disse forsigtige ord vil han sige, at der er ingen udsigt til, at Danmark inden for en overskuelig fremtid bliver medlem af fællesmarkedet, og det er jo allerede noget, at det bliver sagt fra en ansvarlig ministers side. Jeg er ganske klar over, at det har ministeren vidst længe, og ikke alene har han vidst længe, at sådan var det, men han har også vidst længe, at inden for en overskuelig årrække vil der ikke blive forhandlinger om optagelse af nye medlemslande i fællesmarkedet, og sådan set er jeg altså fuldkommen rolig ved tanken om, at den danske regering opretholder den ansøgning om forhandlinger om medlemskab, som folketingets flertal desværre har vedtaget, og at man er sindet at lade den blive liggende i Bruxelles, for den ligger jo godt, og man er bomsikker på, at der sker ingenting.

Forud for statsministermødet var der nedsat en lille embedsmandsgruppe, som skulle udarbejde et foreløbigt oplæg og forslag til statsministermødet om, hvad der kunne gøres, og i denne rapport fra den lille embedsmandsgruppe kom man til, hvis jeg ikke husker meget fejl, på side 8 at skrive, at som vi tidligere har gjort opmærksom på, vil der gå i hvert fald nogle år, før der kan